

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/32/ES**ze dne 6. července 2005****o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů a o změně směrnic Rady 92/42/EHS a Evropského parlamentu a Rady 96/57/ES a 2000/55/ES**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

určením hlavních zdrojů negativních dopadů na životní prostředí a zamezením přenášení znečištění, pokud toto zlepšení nepředstavuje nepřiměřené náklady.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozdíly mezi právními a správními předpisy přijatými členskými státy vzhledem k požadavkům na ekodesign energetických spotřebičů mohou vytvářet překážky obchodu a narušovat hospodářskou soutěž ve Společenství, a mohou mít tedy přímý dopad na vytvoření a fungování vnitřního trhu. Harmonizace vnitrostátních právních předpisů je jediným prostředkem, který zabrání vytváření takových překážek obchodu a nekalé hospodářské soutěži.
- (2) Na energetické spotřebiče připadá velká část spotřeby přírodních zdrojů a energie ve Společenství. Mají rovněž řadu jiných významných dopadů na životní prostředí. U naprosté většiny kategorií výrobků, které jsou dostupné na trhu Společenství, je možné zaznamenat různou míru dopadu na životní prostředí, ačkoli mají podobnou funkci a výkon. V zájmu trvale udržitelného rozvoje by se mělo podporovat neustálé zlepšování celkového dopadu těchto výrobků na životní prostředí, zejména

- (3) Ekodesign energetických spotřebičů je zásadním faktorem strategie Společenství pro integrovanou výrobovou politiku. Jako preventivní přístup, který má optimalizovat vliv výrobků na životní prostředí při současném zachování jejich funkčních vlastností, poskytuje skutečně nové příležitosti pro výrobce, spotřebitele i pro společnost jako celek.

- (4) Zlepšení energetické účinnosti — přičemž jednou z dostupných možností je efektivnější konečná spotřeba elektrické energie — se považuje za významné přispění k dosažení cílů Společenství v oblasti emisí skleníkových plynů. Poptávka po elektrické energii je nejrychleji rostoucí kategorií konečné spotřeby energie a v příštích 20 až 30 letech se předpokládá její další růst, nebude-li uplatňována politika zabráňující tomuto směřování. Je možné významné snížení spotřeby energie, jak předpokládá Komise ve svém Evropském programu pro změnu klimatu. Změna klimatu je jednou z priorit Šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí, stanoveného rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ⁽³⁾. Úspora energie je nákladově nejefektivnějším způsobem ke zvýšení bezpečnosti zásobování a snížení závislosti na dovozu. Proto je nutné přijmout podstatná opatření na straně poptávky a stanovit cíle.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 30.4.2004, s. 25.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2004 (Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004 s. 319), společný postoj Rady ze dne 29. listopadu 2004 (Úř. věst. C 38 E, 15.2.2005, s. 45) a postoj Evropského parlamentu ze dne 13. dubna 2005. Rozhodnutí Rady ze dne 23. května 2005.

⁽³⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (5) Je nutné učinit opatření během fáze designu energetických spotřebičů, jelikož se ukazuje, že znečištění způsobené během životního cyklu výrobku je určeno v této fázi a vzniká zde většina nákladů.
- (6) Je nutné stanovit soudržný rámec pro uplatňování ekodesignu Společenství na energetické spotřebiče, aby byl zajištěn volný pohyb výrobků, které těmto požadavkům vyhovují, a zlepšil se jejich celkový dopad na životní prostředí. Takové požadavky Společenství by měly respektovat zásady korektní hospodářské soutěže a mezinárodního obchodu.
- (7) Je nutné stanovit požadavky na ekodesign při zohlednění cílů a priorit Šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí, případně včetně příslušných cílů tématických strategií tohoto programu.
- (8) Záměrem této směrnice je dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí snížením potenciálního dopadu energetických spotřebičů na životní prostředí, což nakonec přinese prospěch spotřebitelům a jiným konečným uživatelům. Trvale udržitelný rozvoj také vyžaduje, aby byly řádně zvázeny zdravotní, sociální a hospodářské důsledky plánovaných opatření. Zlepšení energetické účinnosti výrobků přispívá k bezpečnosti zásobování energií, což je základním předpokladem zdravé hospodářské činnosti a tím i trvale udržitelného rozvoje.
- (9) Členský stát, který považuje za nutné zachovat si vnitrostátní předpisy ze závažných důvodů týkajících se ochrany životního prostředí nebo zavést nové předpisy opírající se o nové vědecké poznatky vztahující se k ochraně životního prostředí z důvodu zvláštního problému, který se objeví v tomto členském státě až po přijetí prováděcích opatření, to může učinit za podmínky stanovených v čl. 95 odst. 4, 5 a 6 Smlouvy, který vyžaduje předběžné oznámení Komisi a schválení Komisí.
- (10) Aby se maximalizoval přínos vylepšeného designu pro životní prostředí, může být nezbytné informovat spotřebitele o ekologickém provedení a vlastnostech energetických spotřebičů a poradit jim, jak výrobek používat způsobem, který je šetrný k životnímu prostředí.
- (11) Přístup stanovený v Zelené knize o integrované výrokové politice, který je významným inovativním prvkem Šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí, usiluje o snížení dopadu výrobků na životní prostředí během jejich celého životního cyklu. Zohledněním dopadu výrobku na životní prostředí během celého jeho životního cyklu již ve fázi designu může velmi usnadnit ochranu životního prostředí nákladově efektivním způsobem. Je nutná dostatečná flexibilita, aby bylo možno tento faktor začlenit do konstrukce výrobku při současném zohlednění technických, funkčních a hospodářských aspektů.
- (12) I když je žádoucí komplexní přístup k vlivu výrobků na životní prostředí, mělo by se až do přijetí pracovního plánu považovat za prioritní cíl v oblasti životního prostředí snížení emisí skleníkových plynů zvýšenou energetickou účinností.
- (13) Může být nezbytné a odůvodněné stanovit zvláštní kvantifikované požadavky na ekodesign pro některé výrobky nebo jejich environmentální aspekty, aby bylo zajištěno, že jejich dopad na životní prostředí bude minimální. S ohledem na naléhavou potřebu přispět k dodržení závazků v rámci Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) a aniž je dotčen integrovaný přístup, který tato směrnice prosazuje, měla by se upřednostnit opatření s vysokým potenciálem ke snížení emisí skleníkových plynů s nízkými náklady. Taková opatření mohou rovněž přispět k trvale udržitelnému využívání zdrojů a představují významný příspěvek k desetiletému rámci programů pro trvale udržitelnou výrobu a spotřebu, který byl dohodnut na světové schůzce na nejvyšší úrovni o trvale udržitelném rozvoji v Johannesburgu v září 2002.
- (14) Energetická spotřeba energetických spotřebičů v pohotovostním režimu a ve vypnutém stavu by měla být obecně snížena na minimum nezbytné pro jejich řádné fungování.
- (15) Nejlepší výrobky nebo technologie, které jsou k dispozici na trhu, včetně mezinárodních trhů, by se měly brát jako referenční a úroveň požadavků na ekodesign by se měla stanovit na základě technických, hospodářských a ekologických analýz. Pružná metoda pro stanovení úrovně těchto požadavků usnadní rychlé zlepšení vlivu výrobků na životní prostředí. Při této analýze by měly být konzultovány dotčené strany a měly by na ní aktivně spolupracovat. Stanovení závazných opatření vyžaduje důkladné konzultace se stranami, jichž se týká. Během

- těchto konzultací se může ukázat, že je nutné tato opatření zavádět postupně nebo že jsou nezbytná přechodná opatření. Stanovení prozatímních cílů zvyšuje předvídatelnost politiky, umožňuje přizpůsobit vývojový cyklus výrobku a usnadňuje dotčeným stranám dlouhodobé plánování.
- (16) Upřednostnit by se měly alternativní postupy jako samoregulace, kterou provádí výrobní odvětví, pokud lze cíle politiky dosáhnout pomocí těchto opatření pravděpodobně rychleji nebo méně nákladným způsobem než závaznými požadavky. Právní opatření mohou být nutná tam, kde tržní síly neusměrňují vývoj žádaným směrem nebo dostatečně rychle.
- (17) Samoregulace, včetně dobrovolných dohod nabízených ve formě jednostranných závazků výrobní odvětví, může vést k rychlému pokroku díky rychlému a nákladově efektivnímu provádění a umožňuje pružné a náležité přizpůsobení se technologickým možnostem a citlivosti trhu.
- (18) Pro hodnocení dobrovolných dohod nebo jiných samoregulačních opatření předložených jako alternativní možnost k prováděcím opatřením by měly být k dispozici informace alespoň o těchto otázkách: otevřená účast, přidaná hodnota, reprezentativnost, kvantifikované a představené cíle, účast občanské společnosti, dohled a předkládání zpráv, nákladová efektivita provádění samoregulační iniciativy, udržitelnost.
- (19) Kapitola 6 „sdělení Komise o environmentálních dohodách na úrovni Společenství v rámci akčního plánu pro zjednodušení a zlepšení regulačního prostředí“ může poskytnout užitečný návod při posuzování samoregulace výrobní odvětví v souvislosti s touto směrnicí.
- (20) Tato směrnice by měla podporovat také zavedení ekodesignu do malých a středních podniků a velmi malých podniků. Toto zavedení by mohlo být usnadněno širokou dostupností informací souvisejících s udržitelností jejich výrobků a přístupem k těmto informacím.
- (21) Energetické spotřebiče, které splňují požadavky na ekodesign stanovené v prováděcích opatřeních k této směrnici, by měly nést označení „CE“ a obsahovat související údaje, aby bylo možné jejich uvedení na vnitřní trh a jejich volný pohyb. Je nezbytné přísné vymáhání prováděcích opatření, aby byl snížen dopad regulovaných energetických spotřebičů na životní prostředí a zajištěna korektní hospodářská soutěž.
- (22) Při přípravě prováděcích opatření a svého pracovního plánu by měla Komise konzultovat zástupce členských států i dotčené strany, kterých se tato skupina výrobků týká, například výrobní odvětví, včetně malých a středních podniků, řemeslníky, odborové organizace, velkoobchodníky, maloobchodníky, dovozce, skupiny zabývající se ochranou životního prostředí a organizace spotřebitelů.
- (23) Při přípravě prováděcích opatření by Komise měla řádně zohlednit stávající vnitrostátní právní předpisy v oblasti životního prostředí, zejména předpisy týkající se jedovatých látek, které by měly být podle názorů členských států zachovány, aniž by se snížila stávající a oprávněná úroveň ochrany v členských státech.
- (24) Měly by se zohlednit moduly a pravidla určená k použití ve směrnících technické harmonizace stanovených v rozhodnutí Rady 93/465/EHS ze dne 22. července 1993 o modulech pro různé fáze postupů posuzování shody a o pravidlech pro připojování a používání označení shody CE, které jsou určeny k použití ve směrnících technické harmonizace ⁽¹⁾.
- (25) Orgány dohledu by si měly vyměňovat informace o opatřeních, která jsou plánována v oblasti působnosti této směrnice, s cílem zlepšit dohled nad trhem. Při této spolupráci by měly být co nejvíce využity elektronické komunikační prostředky a odpovídající programy Společenství. Měla by se usnadnit výměna informací o vlivu na životní prostředí během životního cyklu produktu a o dosažených úspěších designového řešení. Zásadním přínosem této směrnice je shromažďování a šíření poznatků získaných při snaze výrobců o ekodesign.
- (26) Příslušným subjektem je zpravidla veřejný nebo soukromý subjekt určený orgány veřejné moci, který poskytuje nezbytné záruky nestrannosti a dostupné odbornosti pro ověření výrobku z hlediska toho, jak vyhovuje použitelným prováděcím opatřením.

(1) Úř. věst. L 220, 30.8.1993, s. 23.

- (27) Vědomy si důležitosti toho, aby se předcházelo neshodě, měly by členské státy zajistit, aby byly k dispozici nezbytné prostředky pro účinný dohled nad trhem.
- (28) Ve vztahu k odbornému vzdělávání a informacím o ekodesignu pro malé a střední podniky může být účelné vzájemně doplnitelné činnosti.
- (29) Je v zájmu fungování vnitřního trhu, aby byly k dispozici normy, které jsou harmonizovány na úrovni Společenství. Jakmile je zveřejněn odkaz na takovou normu v *Úředním věstníku Evropské unie*, lze předpokládat, že při jejím dodržení budou splněny odpovídající požadavky stanovené v prováděcích opatřeních přijatých na základě této směrnice, ačkoli by měly být povoleny i jiné způsoby prokazování shody.
- (30) Jedním z hlavních úkolů harmonizovaných norem je pomoci výrobcům uplatňovat prováděcí opatření přijatá podle této směrnice. Uvedené normy by mohly být zásadní pro stanovení měřicích a zkušebních metod. V případě obecných požadavků na ekodesign by mohly harmonizované normy významně přispět výrobcům, aby se na ně orientovali při určování ekologického profilu svého výrobku v souladu s požadavky použitelného prováděcího opatření. Tyto normy by měly jednoznačně uvádět vztah mezi svými ustanoveními a stanovenými požadavky. Účelem harmonizovaných norem by nemělo být stanovení limitů pro environmentální aspekty.
- (31) Pro účely definic použitých v této směrnici je vhodné odkázat na odpovídající mezinárodní normy jako ISO 14040.
- (32) Tato směrnice je v souladu se některými zásadami k provedení nového přístupu stanoveného v usnesení Rady ze dne 7. května 1985 o novém přístupu k technické harmonizaci a normám⁽¹⁾ a odkazování na harmonizované evropské normy. V usnesení Rady ze dne 28. října 1999 o úloze normalizace v Evropě⁽²⁾ se doporučuje, aby Komise přezkoumala, zda by se zásada nového přístupu neměla rozšířit na oblasti, na něž se dosud nevztahuje, jako způsob zlepšení a zjednodušení právních předpisů, kdykoli je to možné.
- (33) Tato směrnice doplňuje stávající nástroje Společenství, jako jsou směrnice Rady 92/75/EHS ze dne 22. září 1992 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích spotřebičů pro domácnost a v normalizovaných informacích o výrobku⁽³⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1980/2000 ze dne 17. července 2000 o revidovaném systému Společenství pro udělování ekoznačky⁽⁴⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2422/2001 ze dne 6. listopadu 2001 o programu Společenství na označování energetické účinnosti kancelářských přístrojů štítky⁽⁵⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních⁽⁶⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/95/ES ze dne 27. ledna 2003 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních⁽⁷⁾ a směrnice Rady 76/769/EHS ze dne 27. července 1976 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků⁽⁸⁾. Vzájemné působení této směrnice a stávajících nástrojů Společenství by mělo přispět ke zvýšení jejich dopadu a ke stanovení jednotných požadavků pro výrobce.
- (34) Jelikož směrnice Rady 92/42/EHS ze dne 21. května 1992 o požadavcích na účinnost nových teplovodních kotlů na kapalná nebo plynná paliva⁽⁹⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/57/ES ze dne 3. září 1996 o požadavcích na energetickou účinnost elektrických chladniček, mrazniček a jejich kombinací, které jsou určeny pro domácnost⁽¹⁰⁾, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/55/ES ze dne 18. září 2000 o požadavcích na energetickou účinnost předřadníků k zářivkám⁽¹¹⁾ již obsahují ustanovení k revizi požadavků na energetickou účinnost, měly by být začleněny do tohoto rámce.

⁽³⁾ Úř. věst. L 297, 13.10.1992, s. 16. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 237, 21.9.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 332, 15.12.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 24. Směrnice ve znění směrnice 2003/108/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 106).

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 19.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 262, 27.9.1976, s. 201. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/98/ES (Úř. věst. L 305, 1.10.2004, s. 63).

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 167, 22.6.1992, s. 17. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES (Úř. věst. L 52, 21.2.2004, s. 50).

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 236, 18.9.1996, s. 36.

⁽¹¹⁾ Úř. věst. L 279, 1.11.2000, s. 33.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 136, 4.6.1985, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 141, 19.5.2000, s. 1.

- (35) Směrnice 92/42/EHS stanoví, že k hodnocení energetické účinnosti kotlů by se měl používat systém hvězdiček. Jelikož členské státy i výrobní odvětví souhlasí s tím, že tento systém hodnocení nepřinesl očekávané výsledky, měla by se směrnice 92/42/EHS změnit, aby se otevřela cesta pro účinnější systémy.
- (36) Požadavky stanovené ve směrnici Rady 78/170/EHS ze dne 13. února 1978 o účinnosti zdrojů tepla pro vytápění a přípravu teplé užitkové vody v nových nebo stávajících neprůmyslových budovách a izolace rozvodu tepla a teplé užitkové vody v nových neprůmyslových budovách⁽¹⁾ byly nahrazeny ustanoveními směrnice 92/42/EHS, směrnice Rady 90/396/EHS ze dne 29. června 1990 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se spotřebičů plyných paliv⁽²⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES ze dne 16. prosince 2002 o energetické náročnosti budov⁽³⁾. Směrnice 78/170/EHS by proto měla být zrušena.
- (37) Směrnice Rady 86/594/EHS ze dne 1. prosince 1986 o vzduchem přenášeném hluku vyzařovaném spotřebiči pro domácnost⁽⁴⁾ stanoví podmínky, za nichž mohou členské státy vyžadovat zveřejňování informací o hluku vyzařovaném těmito spotřebiči, a definuje postup ke stanovení úrovně hluku. Pro účely harmonizace by se měly emise hluku zahrnout do integrovaného hodnocení vlivu výrobku na životní prostředí. Jelikož tato směrnice stanoví uvedený integrovaný přístup, měla by být směrnice 86/594/EHS zrušena.
- (38) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽⁵⁾.
- (39) Členské státy by měly stanovit sankce, které budou uloženy v případě porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (40) Mělo by se pamatovat na to, že v odstavci 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁶⁾ se uvádí, že by Rada měla „podněcovat členské státy, aby pro vlastní účely a v zájmu Společenství vypracovaly tabulky, které budou pokud možno obsahovat srovnání mezi směrnicemi a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejňovaly“.
- (41) Jelikož cíle navrhovaného opatření, totiž zajištění fungování vnitřního trhu stanovením přiměřených ekologických požadavků pro výrobky, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto, z důvodu jeho rozsahu a účinků, jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (42) Výbor regionů byl konzultován, avšak nevydal stanovisko.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví rámec pro určení požadavků Společenství na ekodesign energetických spotřebičů s cílem zajistit volný pohyb těchto výrobků na vnitřním trhu.

2. Tato směrnice se týká stanovení požadavků, jež musí splnit energetické spotřebiče, na něž se vztahují prováděcí opatření, aby mohly být uvedeny na trh nebo do provozu. Přispívá k trvale udržitelnému rozvoji zvýšením energetické účinnosti a úrovně ochrany životního prostředí, přičemž současně zvyšuje bezpečnost zásobování elektrickou energií.

3. Tato směrnice se nevztahuje na dopravní prostředky určené k přepravě osob nebo zboží.

4. Touto směrnicí a prováděcími opatřeními přijatými podle ní nejsou dotčeny právní předpisy Společenství v oblasti nakládání s odpadem a právní předpisy Společenství o chemikáliích, včetně právních předpisů Společenství o fluorovaných skleníkových plynech.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 52, 23.2.1978, s. 32. Směrnice ve znění směrnice 82/885/EHS (Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 19).

⁽²⁾ Úř. věst. L 196, 26.7.1990, s. 15. Směrnice ve znění směrnice 93/68/EHS (Úř. věst. L 220, 30.8.1993, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 344, 6.12.1986, s. 24. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 807/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „energetickým spotřebičem“ výrobek, který je po uvedení na trh nebo do provozu závislý na energetickém vstupu (elektrická energie, fosilní paliva nebo obnovitelné zdroje energie), aby mohl fungovat v souladu se svým účelem, nebo výrobek určený k výrobě, přenosu nebo měření takové energie, včetně částí závislých na energetickém vstupu, které jsou určeny k zabudování do energetického spotřebiče, na něž se vztahuje tato směrnice, a které jsou uváděny na trh anebo do provozu jako jednotlivé části pro konečné uživatele, přičemž u nich lze posoudit vliv na životní prostředí samostatně;
2. „konstrukčními částmi a podsestavami“ části určené k zabudování do energetického spotřebiče, jež nejsou uváděny na trh anebo do provozu jako jednotlivé části pro konečné uživatele nebo u nichž nelze posoudit vliv na životní prostředí samostatně;
3. „prováděcími opatřeními“ opatření přijatá podle této směrnice, která stanoví požadavky na ekodesign pro definované energetické spotřebiče nebo na jejich environmentální aspekt;
4. „uvedením na trh“ první zpřístupnění energetického spotřebiče na trhu Společenství za účelem jeho distribuce nebo používání ve Společenství za úplaty nebo zdarma a bez ohledu na způsob prodeje;
5. „uvedením do provozu“ první použití energetického spotřebiče za zamýšleným účelem konečným uživatelem ve Společenství;
6. „výrobce“ fyzická nebo právnická osoba vyrábějící energetický spotřebič, na něž se vztahuje tato směrnice, která odpovídá za shodu výrobku s touto směrnicí s ohledem na jeho uvádění na trh nebo do provozu, a to pod vlastním jménem nebo obchodním označením výrobce, nebo pro jeho vlastní použití. Neexistuje-li výrobce ve smyslu první věty nebo dovozce ve smyslu bodu 8, považuje se za výrobce fyzická nebo právnická osoba, která uvádí na trh nebo do provozu energetické spotřebiče, na něž se vztahuje tato směrnice;
7. „zplnomocněným zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená ve Společenství, která obdržela od výrobce písemné pověření k tomu, aby jeho jménem plnila zcela nebo zčásti povinnosti a formality spojené s touto směrnicí;
8. „dovozcem“ fyzická nebo právnická usazená ve Společenství, která v rámci své obchodní činnosti uvádí na trh Společenství výrobek ze třetí země;
9. „materiály“ veškeré materiály používané během životního cyklu energetického spotřebiče;
10. „designem výrobku“ souhrn postupů, které převádějí právní, technické, bezpečnostní, funkční, tržní nebo jiné požadavky, které má energetický spotřebič splňovat, do technické specifikace energetického spotřebiče;
11. „environmentálním aspektem“ prvek nebo funkce energetického spotřebiče, které mohou mít vliv na životní prostředí během životního cyklu tohoto spotřebiče;
12. „dopadem na životní prostředí“ změna životního prostředí vyplývající zcela nebo částečně z energetického spotřebiče během jeho životního cyklu;
13. „životním cyklem“ následné a vzájemně propojené fáze života energetického spotřebiče od zpracování surovin po jeho konečné odstranění;
14. „opětovným použitím“ jakýkoli způsob, kterým jsou energetický spotřebič nebo jeho konstrukční části po skončení prvního používání použity k témuž účelu, pro který byly určeny, včetně dalšího použití energetického

- spotřebiče, který byl vrácen do sběrného místa, distributorovi, k recyklaci nebo výrobcí, a rovněž opětovné použití energetického spotřebiče po renovaci;
15. „recyklací“ přepracování odpadních materiálů ve výrobním procesu pro původní nebo pro jiné účely, ale s vyloučením energetického využití;
16. „energetickým využitím“ se rozumí použití spalitelných odpadů jako prostředku pro výrobu energie přímým spalováním spolu s jiným odpadem nebo bez něj, ale s využitím tepla;
17. „využitím“ jakýkoli z použitelných postupů uvedených v příloze II B směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech ⁽¹⁾;
18. „odpadem“ jakákoli látka nebo předmět podle kategorií uvedených v příloze I směrnice 75/442/EHS, které držitel odstraňuje, nebo chce či musí odstranit;
19. „nebezpečným odpadem“ odpad uvedený v čl. 1 odst. 4 směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech ⁽²⁾;
20. „ekologickým profilem“ popis vstupů a výstupů energetického spotřebiče (například materiál, emise a odpad) spojených s tímto energetickým spotřebičem během jeho životního cyklu významných z hlediska jeho dopadu na životní prostředí a vyjádřených v měřitelných fyzikálních veličinách v souladu s prováděcími opatřeními použitelnými na tento energetický spotřebič;
21. „vlivem na životní prostředí“ u energetického spotřebiče výsledky řízení výrobce, pokud jde o environmentální aspekty energetického spotřebiče uvedené v jeho technické dokumentaci;
22. „zlepšením vlivu na životní prostředí“ proces zlepšování vlivu energetického spotřebiče na životní prostředí po několik následných generací výrobků, přičemž zlepšení
- nemusí nastat u všech environmentálních aspektů výrobků zároveň;
23. „ekodesignem“ začlenění environmentálních aspektů do konstrukce výrobku s cílem zlepšit vliv energetického spotřebiče na životní prostředí během celého životního cyklu;
24. „požadavkem na ekodesign“ požadavek na energetický spotřebič nebo na jeho design, který má zlepšit vliv tohoto výrobku na životní prostředí, nebo požadavek na poskytování informací o environmentálních aspektech energetického spotřebiče;
25. „obecným požadavkem na ekodesign“ požadavek na ekodesign založený na ekologickém profilu energetického spotřebiče jako celku bez stanovených mezních hodnot pro určité environmentální aspekty;
26. „zvláštním požadavkem na ekodesign“ kvantifikovaný a měřitelný požadavek na ekodesign týkající se konkrétního environmentálního aspektu energetického spotřebiče, například spotřeba energie při užívání vypočtená pro danou jednotku výstupního výkonu;
27. „harmonizovanou normou“ technická specifikace přijatá uznaným normalizačním orgánem v rámci pověření Komise v souladu s postupy stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů ⁽³⁾ za účelem určení evropského požadavku, jejíž dodržování není závazné.

Článek 3

Uvedení na trh nebo do provozu

1. Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření k zajištění toho, aby energetické spotřebiče na něž se vztahují prováděcí opatření, mohly být uváděny na trh nebo do provozu pouze

⁽¹⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 39. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 1882/2003.

⁽²⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 20. Směrnice ve znění směrnice 94/31/ES (Úř. věst. L 168, 2.7.1994, s. 28).

⁽³⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

tehdy, vyhovují-li těmto opatřením a mají-li označení CE v souladu s článkem 5.

Článek 5

Označování a prohlášení o shodě

2. Členské státy určí orgány odpovědné za dohled nad trhem. Zajistí, aby tyto orgány měly potřebné pravomoci k přijetí vhodných opatření, která jsou jim uložena podle této směrnice, a aby tyto pravomoci využívaly. Členské státy určují úkoly, pravomoci a organizační opatření pro příslušné orgány, které jsou oprávněny

- i) organizovat náležitě kontroly shody energetického spotřebiče v přiměřeném rozsahu a přinutit podle článku 7 výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce, aby stáhl z trhu nevyhovující energetické spotřebiče,
- ii) vyžádat si od dotčených stran veškeré potřebné informace, jak je stanoveno v prováděcích opatřeních,
- iii) odebírat vzorky výrobků a provádět u nich kontroly shody.

3. Členské státy pravidelně informují Komisi o výsledcích dohledu nad trhem a Komise případně tyto informace předá ostatním členským státům.

4. Členské státy zajistí, aby spotřebitelé a jiné dotčené strany měli příležitost předat příslušným orgánům připomínky týkající se shody výrobků.

Článek 4

Povinnosti dovozce

Není-li výrobce usazen ve Společenství a neexistuje-li zplnomocněný zástupce, má povinnost

- zajistit, že energetický spotřebič uvedený na trh nebo do provozu je v souladu s touto směrnicí a použitelnými prováděcími opatřeními,
- mít k dispozici prohlášení o shodě a technickou dokumentaci

dovozce.

1. Před uvedením energetického spotřebiče, na nějž se vztahují prováděcí opatření, na trh nebo do provozu je připojeno označení shody CE a vydáno prohlášení o shodě, čímž výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce zajistí a prohlásí, že tento energetický spotřebič splňuje všechna příslušná ustanovení použitelného prováděcího opatření.

2. Označení shody se skládá z písmen „CE“, jak je uvedeno v příloze III.

3. Prohlášení o shodě obsahuje prvky uvedené v příloze VI a odkazuje na odpovídající prováděcí opatření.

4. Je zakázáno připojovat k energetickému spotřebiči jakékoli jiné označení, které by mohlo uvádět uživatele v omyl, pokud jde o význam a tvar označení CE.

5. Členské státy mohou požadovat, aby informace, které mají být poskytnuty podle přílohy I části 2, byly uvedeny v jejich úředním jazyku nebo jazycích v okamžiku, kdy se energetický spotřebič dostane ke konečnému uživateli.

Členské státy také povolí poskytnutí těchto údajů v jednom nebo více jiných úředních jazycích Společenství.

Při použití prvního pododstavce členské státy zohlední zejména,

- a) zda lze údaje poskytnout pomocí harmonizovaných symbolů nebo uznávaných kódů či jiným způsobem;
- b) typ předpokládaného uživatele energetického spotřebiče a povahu informací, které mají být poskytnuty.

Článek 6

Volný pohyb

1. Členské státy na svém území nezakáží, neomezí ani neztíží uvádění na trh nebo do provozu energetického spotřebiče, který vyhovuje všem příslušným ustanovením použitelného prováděcího opatření a který má v souladu s článkem 5 označení CE, z důvodu požadavků na ekodesign týkajících se parametrů ekodesignu uvedených v příloze I části 1, na nějž se vztahuje použitelné prováděcí opatření.

2. Členské státy na svém území nezakáží, neomezí ani neztíží uvádění na trh nebo do provozu energetického spotřebiče, který má označení CE v souladu s článkem 5, z důvodu požadavků na ekodesign týkajících se parametrů ekodesignu uvedených v příloze I části 1, u kterých použitelné prováděcí nařízení stanoví, že není nutný žádný požadavek na ekodesign.

3. Členské státy nesmějí bránit tomu, aby byly například na veletrzích, výstavách a při ukázkách vystaveny energetické spotřebiče, které nevyhovují použitelnému prováděcímu opatření, za předpokladu, že jsou opatřeny viditelným označením, že nesmějí být uváděny na trh nebo do provozu, dokud u nich nebude dosaženo shody.

Článek 7

Ochranná doložka

1. Zjistí-li členský stát, že energetický spotřebič, který má označení CE uvedené v článku 5 a který se používá v souladu se zamýšleným použitím, nevyhovuje všem příslušným ustanovením použitelného prováděcího opatření, je výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce povinen zajistit, aby tento energetický spotřebič vyhovoval použitelnému prováděcímu opatření nebo označení CE a aby bylo ukončeno porušování podmínek stanovených dotčným členským státem.

Existují-li dostatečné důkazy o tom, že energetický spotřebič nemusí vykazovat shodu, přijme členský stát nezbytná opatření, která v závislosti na závažnosti neshody mohou obsahovat až zákaz uvedení energetického spotřebiče na trh do doby, než je zajištěna shoda.

Trvá-li neshoda i nadále, členský stát omezí nebo zakáže uvádění dotčného energetického spotřebiče na trh nebo do provozu nebo zajistí jeho stažení z trhu.

V případech zákazu nebo stažení z trhu je neprodleně informována Komise a ostatní členské státy.

2. V rozhodnutí členského státu podle této směrnice, kterým se omezuje nebo zakazuje uvádění energetického spotřebiče na trh nebo do provozu, musí být uvedeny důvody, na nichž se toto rozhodnutí zakládá.

Toto rozhodnutí je neprodleně oznámeno dotčené straně, která je zároveň informována o opravných prostředcích, které má k dispozici podle právních předpisů platných v dotčném členském státě, a o lhůtách pro jejich podání.

3. Členský stát neprodleně informuje Komisi a ostatní členské státy o rozhodnutí přijatém podle odstavce 1, přičemž uvede důvody tohoto rozhodnutí a zejména, zda je neshoda způsobena

- a) nesplněním požadavků použitelného prováděcího opatření;
- b) nesprávným použitím harmonizovaných norem uvedených v čl. 10 odst. 2;
- c) nedostatky v harmonizovaných normách uvedených v čl. 10 odst. 2.

4. Komise neprodleně zahájí konzultace s dotčenými stranami a může si vyžádat technickou konzultaci u nezávislých externích odborníků.

Po těchto konzultacích Komise neprodleně informuje o svých názorech členský stát, který přijal rozhodnutí, a rovněž ostatní členské státy.

Má-li Komise za to, že rozhodnutí je neodůvodněné, neprodleně o tom informuje členské státy.

5. Je-li rozhodnutí uvedené v odstavci 1 založeno na nedostatku v harmonizované normě, zahájí Komise neprodleně postup stanovený v čl. 10 odst. 2, 3 a 4. Současně uvědomí výbor uvedený v čl. 19 odst. 1.

6. Členské státy a Komise přijmou v odůvodněných případech opatření nezbytná k zajištění důvěrnosti údajů poskytnutých během tohoto postupu.

7. Rozhodnutí, která členské státy přijmou podle tohoto článku, se zveřejňují transparentním způsobem.

8. Stanovisko Komise k těmto rozhodnutím je zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 8

Posuzování shody

1. Před uvedením energetického spotřebiče, na nějž se vztahují prováděcí opatření, na trh nebo do provozu zajistí výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce, aby bylo provedeno posouzení shody tohoto energetického spotřebiče se všemi příslušnými požadavky použitelného prováděcího opatření.

2. Postupy posuzování shody jsou určeny v prováděcích opatřeních a ponechávají výrobcům na výběr mezi interní kontrolou designu stanovenou v příloze IV a systémem řízení stanoveným v příloze V. V řádně odůvodněných případech přiměřených riziku vyplývajícím z výrobku se pro postup posouzení shody zvolí jeden z odpovídajících modulů popsaných v rozhodnutí 93/465/EHS.

Má-li členský stát vážné informace o pravděpodobné neshodě energetického spotřebiče, co nejdříve zveřejní odůvodněné vyhodnocení shody energetického spotřebiče, které může provést příslušný subjekt, aby byl v případě potřeby poskytnut čas na opravná opatření.

Navrhla-li energetický spotřebič, na nějž se vztahují prováděcí opatření, organizace, která je registrována v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 ze dne 19. března 2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) ⁽¹⁾, a je-li v této registraci zahrnuta projekční činnost, má se za to, že systém řízení této organizace splňuje požadavky přílohy V této směrnice.

Navrhla-li energetický spotřebič, na nějž se vztahují prováděcí opatření, organizace, která má systém řízení, který zahrnuje projekční činnost a který se provádí podle harmonizovaných norem, jejichž referenční čísla byla zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*, má se za to, že tento systém řízení splňuje příslušné požadavky přílohy V.

3. Po uvedení energetického spotřebiče, na nějž se vztahují prováděcí opatření, na trh nebo do provozu uchovává výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce příslušné dokumenty týkající se provedení posouzení shody a vydaných prohlášení o shodě po dobu deseti let od vyrobení posledního uvedeného energetického spotřebiče, aby byly dostupné pro kontrolu členských států.

Příslušné dokumenty musí být předloženy do deseti dnů po obdržení žádosti příslušného orgánu členského státu.

4. Dokumenty týkající se posouzení shody a prohlášení o shodě uvedené v článku 5 se vyhotovují v jednom z úředních jazyků Společenství.

Článek 9

Předpoklad shody

1. Členské státy mají za to, že energetický spotřebič, který má označení CE podle článku 5, odpovídá příslušným ustanovením použitelného prováděcího opatření.

2. Členské státy mají za to, že energetický spotřebič, který byl vyroben podle harmonizovaných norem, jejichž referenční čísla byla zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*, splňuje všechny příslušné požadavky použitelného prováděcího opatření, na něž se tyto normy vztahují.

3. U energetických spotřebičů, kterým byla udělena ekoznačka Společenství podle nařízení (ES) č. 1980/2000, se má za to, že splňují požadavky použitelného prováděcího opatření na ekodesign, splňuje-li tyto požadavky ekoznačka.

4. Pro účely předpokladu shody v souvislosti s touto směrnicí může Komise postupem podle čl. 19 odst. 2 rozhodnout, že jiné ekoznačky splňují podmínky ekoznačky Společenství podle nařízení (ES) č. 1980/2000. U energetických spotřebičů, kterým byly uděleny uvedené jiné ekoznačky, se má za to, že splňují požadavky použitelného prováděcího opatření na ekodesign, splňuje-li tyto požadavky dotyčná ekoznačka.

Článek 10

Harmonizované normy

1. Členské státy v možném rozsahu zajistí, aby byla přijata odpovídající opatření, která umožní, aby byl proces přípravy a monitorování harmonizovaných norem na vnitrostátní úrovni konzultován s dotčenými stranami.

2. Má-li členský stát nebo Komise za to, že harmonizované normy, u nichž se předpokládá, že jejich použití splňuje zvláštní ustanovení použitelného prováděcího opatření, těmto ustanovením zcela nevyhovují, informuje dotčený členský stát nebo Komise s uvedením důvodů stálý výbor zřízený článkem 5 směrnice 98/34/ES. Výbor neprodleně vydá stanovisko.

3. Na základě stanoviska výboru Komise rozhodne, zda se odkazy na dotčené harmonizované normy v *Úředním věstníku Evropské unie* zveřejní, nezveřejní, zveřejní s výhradou, zachovají nebo zruší.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 114, 24.4.2001, s. 1.

4. Komise informuje dotčený evropský orgán pro normalizaci a případně udělí nové pověření k revizi dotyčných harmonizovaných norem.

Článek 11

Požadavky na konstrukční části a podsestavy

V prováděcích opatřeních se může vyžadovat, aby výrobci nebo jejich zplnomocnění zástupci, kteří uvádějí konstrukční části a podsestavy na trh nebo do provozu, poskytli výrobci energetického spotřebiče, na něž se vztahují prováděcí opatření, pro tyto konstrukční části a podsestavy příslušné údaje o materiálovém složení a spotřebě energie, materiálů nebo zdrojů.

Článek 12

Správní spolupráce a výměna informací

1. Členské státy zajistí, aby byla přijata vhodná opatření k podněcování orgánů příslušných pro uplatňování této směrnice, aby vzájemně spolupracovaly a poskytovaly sobě navzájem i Komisi informace, s cílem podílet se na působení této směrnice, zejména podílet se na uplatňování článku 7.

Při správní spolupráci a výměně informací se co nejvíce využijí elektronické komunikační prostředky, přičemž je možná podpora z příslušných programů Společenství.

Členské státy informují Komisi o orgánech příslušných pro uplatňování této směrnice.

2. O přesné povaze a struktuře výměny informací mezi Komisí a členskými státy se rozhoduje postupem podle čl. 19 odst. 2.

3. Komise přijme vhodná opatření, aby podporovala spolupráci mezi členskými státy uvedenou v tomto článku a k této spolupráci přispěla.

Článek 13

Malé a střední podniky

1. V souvislosti s programy, kterých mohou využívat malé a střední podniky a velmi malé podniky, přihlíží Komise k podnětům, které pomáhají malým a středním podnikům a velmi malým podnikům zohlednit při designu výrobků také environmentální aspekty, včetně energetické účinnosti.

2. Členské státy zajistí, aby se malým a středním podnikům a velmi malým podnikům dostalo pobídek, zejména prostřednictvím zvýšené podpory kontaktních sítí a struktur, k tomu, aby již při designu výrobku přijaly přístup přijatelný z hlediska životního prostředí a aby se přizpůsobovaly budoucím evropským právním předpisům.

Článek 14

Informování spotřebitele

Výrobci v souladu s použitelným prováděcím opatřením a formou, kterou uznají za vhodnou, zajistí, aby byly spotřebitelům energetických spotřebičů dostupné

- nezbytné informace o tom, jak mohou přispět k udržitelnému užívání výrobku,
- ekologický profil výrobku a výhody ekodesignu, vyžaduje-li to prováděcí opatření.

Článek 15

Prováděcí opatření

1. Pokud energetický spotřebič splňuje kritéria uvedená v odstavci 2, musí se na něj vztahovat prováděcí nebo samoregulační opatření podle odst. 3 písm. b). Při přijímání prováděcích opatření jedná Komise postupem podle čl. 19 odst. 2.

2. Kritéria uvedená v odstavci 1 jsou tato:

- a) energetické spotřebiče mají podle posledních dostupných údajů významný objem prodeje, orientačně více než 200 000 jednotek ve Společenství za rok;
- b) energetický spotřebič má vzhledem k množství uvedenému na trh nebo do provozu významný dopad na životní prostředí v rámci Společenství, jak je stanoveno ve strategických prioritách Společenství v rozhodnutí č. 1600/2002/ES;
- c) energetický spotřebič má významný potenciál ke zlepšení dopadu na životní prostředí bez nepřiměřeně vysokých nákladů, s přihlédnutím zejména k

- neexistenci příslušných právních předpisů Společenství nebo neschopnosti tržních sil tento problém řádně vyřešit,

- velkým rozdílem ve vlivu na životní prostředí u jednotlivých energetických spotřebičů, které jsou dostupné na trhu a mají rovnocenné použití.
3. Při přípravě návrhu prováděcího opatření zohlední Komise názory výboru uvedeného v čl. 19 odst. 1 a dále vezme v úvahu
- a) priority Společenství v oblasti životního prostředí stanovené v rozhodnutí č. 1600/2002/ES nebo v Evropském programu pro změnu klimatu (ECCP) vypracovaném Komisí;
- b) příslušné právní předpisy Společenství a samoregulaci, například dobrovolné dohody, u nichž lze na základě hodnocení podle článku 17 předpokládat, že povedou ke splnění politických cílů rychleji nebo při nižších nákladech než závazné požadavky.
4. Při vypracování návrhu prováděcího opatření Komise
- a) zváží životní cyklus energetického spotřebiče a veškeré významné environmentální aspekty, mimo jiné energetickou účinnost. Hloubka analýzy environmentálních aspektů a možností jejich zlepšování musí být přiměřená jejich významu. Přijetí požadavků na ekodesign, pokud jde o významné environmentální aspekty určitého energetického spotřebiče, nesmí být neúměrně zdržováno z důvodu nejistoty ohledně jiných aspektů;
- b) provede posouzení dopadu energetického spotřebiče na životní prostředí, spotřebitele a výrobce, včetně malých a středních podniků, s ohledem na konkurenceschopnost, včetně trhů mimo Společenství, inovaci, přístup na trh a náklady a výnosy;
- c) zohlední stávající vnitrostátní právní předpisy v oblasti životního prostředí, které členské státy považují za významné;
- d) provede náležité konzultace se zástupci zúčastněných stran;
- e) vypracuje odůvodnění návrhu prováděcího opatření na základě posouzení uvedeného v písmenu b);
- f) stanoví jednu nebo více lhůt pro provedení, případná postupná nebo přechodná opatření nebo období, přičemž zohlední zejména možný dopad na malé a střední podniky nebo na zvláštní skupiny výrobků vyráběných hlavně malými a středními podniky.
5. Prováděcí opatření musí splňovat všechna tato kritéria:
- a) z hlediska uživatele neexistuje žádný významný negativní dopad na funkčnost výrobku;
- b) není nepříznivě ovlivněno zdraví, bezpečnost a životní prostředí;
- c) neexistuje významný negativní dopad na spotřebitele, zejména co se týče cenové dostupnosti a nákladů během životního cyklu výrobku;
- d) neexistuje závažný negativní dopad na konkurenceschopnost průmyslu;
- e) určení požadavku na ekodesign v zásadě nevede k tomu, že výrobci musí převzít určitou chráněnou technologii;
- f) nepředstavují pro výrobce nadměrné administrativní zatížení.
6. Prováděcí opatření stanoví požadavky na ekodesign v souladu s přílohou I a/nebo přílohou II.
- Pro vybrané environmentální aspekty s podstatným dopadem na životní prostředí zavede zvláštní požadavky na ekodesign.
- Prováděcí opatření mohou rovněž stanovit, že pro určité zvláštní parametry ekodesignu uvedené v příloze I části 1 není nutný žádný požadavek na ekodesign.
7. Požadavky jsou formulovány tak, aby orgány dohledu nad trhem mohly ověřit shodu energetického spotřebiče s požadavky prováděcího opatření. Prováděcí opatření stanoví, zda ověření shody lze dosáhnout přímo na energetickém spotřebiči nebo na základě technické dokumentace.
8. Prováděcí opatření obsahují prvky uvedené v příloze VII.
9. Příslušné studie a analýzy, které Komise použila při vypracování prováděcích opatření, by měly být zveřejněny, přičemž je třeba dbát zvláště na to, aby k nim měly malé a střední podniky, které o ně projeví zájem, snadný přístup a mohly je snadno využívat.
10. Prováděcí opatření, které stanoví požadavky na ekodesign, je případně doprovázeno pokyny, které Komise přijme postupem podle čl. 19 odst. 2, aby byla zajištěna vyváženost různých environmentálních aspektů; tyto pokyny se týkají zvláštních vlastností malých a středních podniků, které působí v odvětví, na které se vztahuje prováděcí opatření. V zájmu

usnadnění provádění opatření malými a středními podniky může Komise popřípadě v souladu s čl. 13 odst. 1 vypracovat další zvláštní materiály.

Článek 16

Pracovní plán

1. V souladu s kritérii stanovenými v článku 15 a po konzultaci s konzultačním fórem uvedeným v článku 18 vypracuje Komise pracovní plán, který bude zveřejněn, nejpozději 6. července 2007.

Pracovní plán sestaví pro následující tři roky orientační seznam skupin výrobků, které budou považovány za prioritní pro přijetí prováděcích opatření.

Komise pracovní plán pravidelně přezkoumává po konzultaci s konzultačním fórem.

2. V přechodném období, během kterého se vypracuje první pracovní plán uvedený v odstavci 1, však Komise ve vhodných případech postupem podle čl. 19 odst. 2, v souladu s kritérii stanovenými v článku 15 a po konzultaci s konzultačním fórem předem zavede

- prováděcí opatření nejdříve pro ty výrobky, které byly v ECCP stanoveny jako výrobky s vysokým potenciálem pro nákladově efektivní snížení emisí skleníkových plynů, což jsou například topná zařízení a zařízení pro ohřev vody, systémy elektrického pohonu, osvětlení v domácnostech a terciárním sektoru, domácí spotřebiče, kancelářská technika v domácnostech a terciárním sektoru, spotřební elektronika a tzv. systémy HVAC (vytápěná ventilační klimatizace),
- samostatné prováděcí opatření, jehož cílem je snížit ztráty v pohotovostním režimu u určité skupiny spotřebičů.

Článek 17

Samoregulace

Dobrovolné dohody nebo jiná samoregulační opatření předložená jako alternativy k prováděcím opatřením v souvislosti s

touto směrnicí musí být hodnoceny alespoň na základě přílohy VIII.

Článek 18

Konzultační fórum

Komise zajistí, že při výkonu svých činností zaručí pro každé prováděcí opatření vyváženou účast zástupců členských států a všech dotčených stran, kterých se tento výrobek nebo skupina výrobků týká, jako jsou výrobní odvětví, včetně malých a středních podniků a řemeslníků, odborové organizace, velkoobchodníci, maloobchodníci, dovozci, skupiny zabývající se ochranou životního prostředí a organizace spotřebitelů. Tyto strany přispívají zejména k přípravám a přezkoumávání prováděcích opatření, posuzování účinnosti zavedených mechanismů dohledu nad trhem a k hodnocení dobrovolných dohod a jiných samoregulačních opatření. Tyto strany se scházejí na konzultačním fóru. Jednací řád fóra stanoví Komise.

Článek 19

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.
3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 20

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující, přičemž je brán ohled na rozsah neshody a počet kusů výrobku, které nesplňují stanovené podmínky, uvedených na trh Společenství.

Článek 21

3. Směrnice 2000/55/ES se mění takto:

Změny

Vkládá se nový článek, který zní:

1. Směrnice 92/42/EHS se mění takto:

„Článek 9a

1. Článek 6 se zrušuje.

2. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 10a

Tato směrnice je prováděcím opatřením ve smyslu článku 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/32/ES ze dne 6. července 2005 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů (*) s ohledem na energetickou účinnost během používání podle zmíněné směrnice, a lze ji změnit nebo zrušit v souladu s čl. 19 odst. 2 směrnice 2005/32/ES.

Tato směrnice je prováděcím opatřením ve smyslu článku 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/32/ES ze dne 6. července 2005 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů (*) s ohledem na energetickou účinnost během používání podle zmíněné směrnice, a lze ji změnit nebo zrušit v souladu s čl. 19 odst. 2 směrnice 2005/32/ES.

(*) Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 29“

Článek 22

Zrušení

(*) Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 29“

Směrnice 78/170/EHS a 86/594/EHS se zrušují. Členské státy mohou i nadále používat stávající vnitrostátní opatření přijatá podle směrnice 86/594/EHS, dokud nejsou pro dotyčné výrobky přijata prováděcí opatření podle této směrnice.

3. V příloze I se zrušuje oddíl 2.

Článek 23

4. Příloha II se zrušuje.

Přezkum

2. Směrnice 96/57/ES se mění takto:

Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 9a

Nejpozději 6. července 2010 Komise přezkoumá účinnost této směrnice a jejích prováděcích opatření, práh pro prováděcí opatření, mechanismy dohledu nad trhem a veškerou související samoregulaci po konzultaci s konzultačním fórem uvedeným v článku 18 a případně předloží Evropskému parlamentu a Radě návrh na změnu této směrnice.

Článek 24

Tato směrnice je prováděcím opatřením ve smyslu článku 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/32/ES ze dne 6. července 2005 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů (*) s ohledem na energetickou účinnost během používání podle zmíněné směrnice, a lze ji změnit nebo zrušit v souladu s čl. 19 odst. 2 směrnice 2005/32/ES.

Důvěrnost

Požadavky na poskytování informací výrobcem nebo jeho zplnomocněným zástupcem uvedené v článku 11 a příloze I části 2 musí být přiměřené a musí zohledňovat oprávněný požadavek na důvěrnost obchodně citlivých informací.

(*) Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 29“

Článek 25**Provedení**

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 11. srpna 2007.

Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Ve Štrasburku dne 6. července 2005.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 26**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 27**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy.

Za Radu
předseda
J. STRAW

PŘÍLOHA I

Způsob určení obecných požadavků na ekodesign

(uvedený v článku 15)

Obecné požadavky na ekodesign jsou zaměřeny na zlepšení vlivu energetického spotřebiče na životní prostředí a orientují se na významné environmentální aspekty výrobku bez stanovení mezních hodnot. Metody uvedené v této příloze se použijí v případech, kdy není vhodné stanovit mezní hodnoty pro posuzovanou skupinu výrobků. Komise při vypracování návrhu prováděcího opatření, který bude předložen výboru uvedenému v článku 19, určí významné environmentální aspekty, které budou v prováděcím opatření uvedeny.

Při vypracování prováděcích opatření, která stanoví obecné požadavky na ekodesign podle článku 15, určí Komise pro daný energetický spotřebič, na nějž se vztahuje prováděcí opatření, odpovídající parametry ekodesignu podle části 1, požadavky na poskytování informací podle části 2 a požadavky na výrobce podle části 3.

Část 1. Požadavky na ekodesign energetických spotřebičů

1.1 Týkají-li se designu výrobku, stanoví se významné environmentální aspekty s ohledem na tyto fáze životního cyklu výrobku:

- a) výběr a použití surovin;
- b) výroba;
- c) balení, doprava a distribuce;
- d) instalace a údržba;
- e) používání;
- f) konec životnosti, čímž se míní stádium energetického spotřebiče na konci jeho prvního použití až do jeho konečného odstranění.

1.2 U každé fáze se posuzují tyto environmentální aspekty, jsou-li relevantní:

- a) předpokládaná spotřeba materiálu, energie a jiných zdrojů, například vody;
- b) předpokládané emise do ovzduší, vod nebo půdy;

- c) předpokládané znečištění životního prostředí fyzikálními vlivy jako hluk, vibrace, záření, elektromagnetická pole;
 - d) předpokládané množství vyprodukovaného odpadního materiálu;
 - e) možnost opětovného použití, recyklace a využití materiálu nebo energie při zohlednění směrnice 2002/96/ES.
- 1.3 K vyhodnocení potenciálu ke zlepšení environmentálních aspektů, které jsou uvedeny v předchozím odstavci, se použijí níže uvedené parametry, případně doplněné dalšími kritérii:
- a) hmotnost a objem výrobku;
 - b) použití materiálů pocházejících z recyklace;
 - c) spotřeba energie, vody a jiných zdrojů během životního cyklu;
 - d) použití látek, které byly podle směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sbližování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek ⁽¹⁾ klasifikovány jako nebezpečné pro zdraví nebo životní prostředí, a při zohlednění právních předpisů o uvádění zvláštních látek na trh a jejich používání, například směrnic 76/769/EHS nebo 2002/95/ES;
 - e) množství a druh spotřebních materiálů potřebných k řádnému používání a údržbě;
 - f) ukazatele možnosti opětovného použití a recyklace: počet použitých materiálů a konstrukčních částí, použití normalizovaných dílů, doba potřebná pro demontáž, složitost nástrojů potřebných k demontáži, označení konstrukčních částí a materiálů vhodných k opětovnému použití a recyklaci příslušnými kódy (včetně označení plastových dílů v souladu s normami ISO), použití snadno recyklovatelných materiálů, snadná dostupnost hodnotných a jiných recyklovatelných konstrukčních částí a materiálů, snadná dostupnost konstrukčních částí a materiálů obsahujících nebezpečné látky;
 - g) začlenění použitých konstrukčních částí;
 - h) vyhnutí se technickým řešením, která jsou na újmu opětovnému použití a recyklaci konstrukčních částí a celých přístrojů;
 - i) prodloužení doby životnosti vyjádřené: minimální zaručenou dobou životnosti, minimální dobou dostupnosti náhradních dílů, modularitou, možností modernizace, opravitelností;
 - j) množství vyprodukovaného odpadu a nebezpečného odpadu;

⁽¹⁾ Úř. věst. 196, 16.8.1967, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/73/ES (Úř. věst. L 152, 30.4.2004, s. 1).

- k) emise do ovzduší (skleníkové plyny, kyselinotvorné látky, těkavé organické sloučeniny, látky poškozující ozónovou vrstvu, perzistentní organické znečišťující látky, těžké kovy, částice jemné frakce a suspendované částice), aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/68/ES ze dne 16. prosince 1997 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plyných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojízdné stroje ⁽¹⁾;
- l) emise do vod (těžké kovy, látky s nepříznivým účinkem na kyslíkovou bilanci perzistentní organické znečišťující látky);
- m) emise do půdy (zejména prosakování a únik nebezpečných látek při používání výrobku a možnost vyplavování nebezpečných látek po uložení výrobku na skládku).

Část 2. Požadavky týkající se poskytování informací

V prováděcích opatřeních se může vyžadovat, aby výrobce poskytoval údaje, které mohou ovlivnit způsob zacházení s energetickým spotřebičem jeho používání nebo recyklaci jinými osobami než výrobcem. Tato informace může případně zahrnovat:

- informace konstruktéra týkající se výrobního procesu,
- informace pro spotřebitele o významných environmentálních charakteristikách a vlivu výrobku na životní prostředí, které jsou přiloženy k výrobku při jeho uvádění na trh, aby zákazníci mohli porovnat tyto aspekty výrobků,
- informace pro spotřebitele, které se týkají způsobu instalace, používání a údržby výrobku, aby se minimalizoval jeho dopad na životní prostředí a zajistila optimální doba životnosti, dále o způsobu likvidace výrobku na konci doby životnosti a případně informace o době dostupnosti náhradní součásti a o možnosti výrobek dodatečně modernizovat,
- informace o zařízeních, ve kterých se provádí demontáž, recyklace nebo likvidace výrobku na konci doby životnosti.

Tyto údaje se musí nacházet pokud možno na samotném výrobku.

Tyto informace zohlední povinnosti podle jiných právních předpisů Společenství, například směrnice 2002/96/ES.

Část 3. Požadavky na výrobce

1. S ohledem na environmentální aspekty určené v prováděcím opatření jako aspekty, které mohou být významným způsobem ovlivněny designem výrobku, jsou výrobci energetických spotřebičů povinni provést na základě reálných předpokladů o běžných podmínkách a účelu používání posouzení modelu energetického spotřebiče během jeho celého životního cyklu. Jiné environmentální aspekty mohou být posouzeny na základě dobrovolnosti.

Na základě tohoto posouzení vytvoří výrobci ekologický profil energetického spotřebiče. Tento profil je založen na vlastnostech výrobku, které mají význam z hlediska životního prostředí, a na vstupech a výstupech během celého životního cyklu výrobku vyjádřených v měřitelných fyzikálních veličinách.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 59, 27.2.1998, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/26/ES (Úř. věst. L 146, 30.4.2004, s. 1).

2. Výrobce použije toto posouzení k vyhodnocení alternativních projekčních řešení a vlivu výrobku na životní prostředí v porovnání s referenčními hodnotami.

Tyto referenční hodnoty určí Komise v prováděcím opatření na základě informací získaných během přípravy opatření.

Při výběru určitého projekčního řešení se dosáhne přiměřené rovnováhy mezi různými environmentálními aspekty týkajícími se životního prostředí a mezi těmito aspekty a jinými aspekty, jako jsou bezpečnost a zdraví, technické požadavky na funkčnost, kvalitu, výkonnost a ekonomické aspekty, včetně výrobních nákladů a prodejnosti, při dodržení všech příslušných právních předpisů.

—

PŘÍLOHA II

Způsob určování zvláštních požadavků na ekodesign

(uvedený v článku 15)

Zvláštní požadavky na ekodesign jsou zaměřeny na zlepšení vybraného environmentálního aspektu výrobku. Mohou být ve formě požadavku na snížení spotřeby daného zdroje, například limit spotřeby zdroje v různých fázích životního cyklu energetického spotřebiče (například limit spotřeby vody při používání nebo množství daného materiálu zabudovaného do výrobku nebo minimální požadovaná množství recyklovaného materiálu).

Při přípravě prováděcích opatření, která stanoví zvláštní požadavky na ekodesign podle článku 15, určí Komise pro daný energetický spotřebič, na nějž se vztahuje prováděcí opatření, odpovídající parametry ekodesignu podle přílohy I části 1 a stanoví úroveň těchto požadavků postupem podle čl. 19 odst. 2:

1. V technické, ekologické a ekonomické analýze se vybere řada reprezentativních vzorků dotyčného energetického spotřebiče dostupných na trhu a stanoví se technické možnosti zlepšení vlivu výrobku na životní prostředí, přičemž se přihlíží k ekonomické únosnosti těchto možností a dbá se na to, aby se předešlo významnému snížení použitelnosti nebo účelnosti výrobku pro spotřebitele.

V rámci technické, ekologické a ekonomické analýzy se rovněž s ohledem na zvažované aspekty týkající se životního prostředí určí nejlépe použitelné výrobky a technologie, které jsou dostupné na trhu.

Při vypracovávání této analýzy a při určování požadavků je třeba přihlídnout k vlastnostem výrobků dostupných na mezinárodních trzích a kritériím stanoveným v právních předpisech jiných zemí.

Na základě této analýzy a při zohlednění ekonomické a technické proveditelnosti, jakož i potenciálu pro zlepšení, se přijmou konkrétní opatření za účelem snížení dopadu výrobku na životní prostředí.

Co se týče spotřeby energie při používání, stanoví se úroveň energetické účinnosti nebo spotřeby tak, aby náklady životního cyklu reprezentativních vzorků energetických spotřebičů byly pro konečné uživatele co nejnižší, přičemž se zohlední důsledky pro jiné environmentální aspekty. Při analýze nákladů životního cyklu se používá reálná diskontní sazba podle údajů Evropské centrální banky a očekávaná doba životnosti energetického spotřebiče; přitom je třeba zohlednit souhrn změn kupní ceny (vyplývajících ze změn výrobních nákladů) a provozních nákladů, které vyplývají z různých úrovní jednotlivých možností technického zdokonalení, započítaných u posuzovaných reprezentativních vzorků energetického spotřebiče pro dobu jejich životnosti. Do provozních nákladů patří především spotřeba energie a náklady na jiné zdroje (například voda nebo prací a čisticí prostředky).

Provede se analýza citlivosti zahrnující relevantní faktory (například cena energie nebo jiných zdrojů, náklady na suroviny nebo výrobní náklady, diskontní sazby) a případně i externí náklady pro životní prostředí, včetně emisí skleníkových plynů, kterým lze zabránit, aby se zjistilo, zda dojde k významným změnám a zda jsou celkové závěry spolehlivé. Podle toho se požadavek upraví.

Stejný postup by mohl být použit i pro jiné zdroje, například vodu.

2. K provedení technických, ekologických a ekonomických analýz by se mohly použít informace, které jsou dostupné v rámci jiných činností Společenství.

Totéž platí pro informace ze stávajících programů prováděných v ostatních částech světa k určení zvláštních požadavků na ekodesign energetických spotřebičů, které jsou předmětem obchodu s hospodářskými partnery EU.

3. Datum vstupu požadavku v platnost zohlední dobu potřebnou pro vývoj nového výrobku.
-

PŘÍLOHA III

Označení CE

(uvedené v čl. 5 odst. 2)

Označení CE musí být velké alespoň 5 mm. Při zmenšení nebo zvětšení označení CE je nutné dodržet rozměry uvedené na obrázku.

Označení CE musí být připojeno k energetickému spotřebiči. Není-li to možné, musí být připojeno k obalu a k průvodním dokladům.

—

PŘÍLOHA IV

Interní kontrola designu

(uvedená v článku 8)

1. V této příloze je popsán postup, kterým výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce, který plní povinnosti stanovené v bodu 2 této přílohy, zajistí a prohlásí, že energetický spotřebič splňuje příslušné požadavky použitelného prováděcího opatření. Prohlášení o shodě se může týkat jednoho nebo více výrobků a výrobce musí toto prohlášení uschovat.
2. Výrobce sestaví technickou dokumentaci, která umožní posouzení shody energetického spotřebiče s požadavky použitelného prováděcího opatření.

Dokumentace uvádí zejména:

- a) obecný popis energetického spotřebiče a jeho zamýšlené použití;
 - b) výsledky příslušných studií vlivu na životní prostředí, které výrobce provedl, nebo odkazy na související literaturu nebo případové studie, které výrobce použil při vyhodnocení, dokumentování a určení projekčních řešení výrobku;
 - c) ekologický profil, je-li vyžadován prováděcím opatřením;
 - d) prvky specifikace designu výrobku týkající se ekologických aspektů designu;
 - e) seznam příslušných norem uvedených v článku 10, které byly zcela nebo částečně použity, a popis řešení přijatých ke splnění požadavků použitelného prováděcího opatření, nebyly-li použity normy podle článku 10 nebo pokud tyto normy nepokrývají zcela požadavky použitelného prováděcího opatření;
 - f) kopie údajů o ekologických aspektech designu výrobku, které jsou poskytovány v souladu s požadavky uvedenými v příloze I části 2;
 - g) výsledky provedených měření požadavků na ekodesign, včetně údajů o shodě těchto měření s požadavky na ekodesign stanovenými v použitelném prováděcím opatření.
3. Výrobce přijme veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby byl výrobek vyráběn v souladu se specifikacemi uvedenými v části 2 a s požadavky opatření, jež se na něj vztahuje.

PŘÍLOHA V

Systém řízení pro posuzování shody

(uvedený v článku 8)

1. Tato příloha popisuje postup, kterým výrobce, který splňuje podmínky uvedené v bodu 2 této přílohy, zajistí a prohlásí, že energetický spotřebič splňuje požadavky použitelného prováděcího opatření. Prohlášení o shodě se může týkat jednoho nebo více výrobků a výrobce je musí uschovat.
2. K posouzení shody energetického spotřebiče lze použít systém řízení za předpokladu, že do něj výrobce začlení prvky týkající se životního prostředí popsané v bodu 3 této přílohy.
3. Prvky týkající se životního prostředí u systému řízení

Tento bod popisuje prvky systému řízení a postupy, kterými výrobce může prokázat, že energetický spotřebič splňuje požadavky použitelného prováděcího opatření.

3.1 Ekologicky orientovaná výrobní politika

Výrobce musí prokázat shodu s požadavky použitelného prováděcího opatření. Výrobce musí být schopen rovněž předložit rámec pro určování a přezkum cílů a ukazatelů v oblasti vlivu výrobku na životní prostředí se zřetelem na zlepšení celkového vlivu výrobku na životní prostředí.

Veškerá opatření, která výrobce přijme ke zlepšení celkového vlivu energetického spotřebiče na životní prostředí a případně ke stanovení jeho ekologického profilu, vyžaduje-li to prováděcí opatření, prostřednictvím konstrukce a úpravou výrobního procesu musí být systematicky a řádně dokumentována ve formě písemných postupů a pokynů.

Tyto postupy a pokyny musí zejména obsahovat náležitý popis:

- seznamu dokumentů, které je třeba vyhotovit k prokázání shody energetického spotřebiče a které musí být případně dostupné,
- cílů a ukazatelů v oblasti vlivu výrobku na životní prostředí a organizační struktury, odpovědnosti, řídicích pravomocí a přidělování zdrojů s ohledem na splnění a udržení těchto cílů a ukazatelů,
- kontrol a zkoušek, které je třeba provést po dokončení výroby k ověření, zda výrobek splňuje ukazatele v oblasti vlivu na životní prostředí,
- postupů pro kontrolu a zajištění pravidelné aktualizace požadované dokumentace,
- způsobu, kterým se ověřuje začlenění prvků týkajících se životního prostředí do systému řízení a jejich účinnost.

3.2 Plánování

Výrobce vypracuje a uchovává

- a) postupy k určení ekologického profilu výrobku;
- b) cíle a ukazatele v oblasti vlivu výrobku na životní prostředí, které zohledňují možnosti technických řešení zahrnujících i technické a ekonomické požadavky;
- c) program k dosažení těchto cílů.

3.3 Provedení a dokumentace

3.3.1 Dokumentace k systému řízení musí určovat zejména toto:

- a) odpovědnost a pravomoc je určena a zdokumentována s cílem zajistit účinně ekologicky orientovanou výrobovou politiku a vykazovat její provádění za účelem kontroly a zlepšení;
- b) vypracování dokumentů, které označí uplatňované techniky kontroly designu a ověřování a používané procesy a systematická opatření, které jsou používány při projektování výrobku;
- c) výrobce vyhotoví a uchovává údaje, ve kterých jsou popsány hlavní environmentální prvky systému řízení a postupy ke kontrole všech požadovaných dokladů.

3.3.2 Dokumentace k energetickému spotřebiči stanoví zejména:

- a) obecný popis energetického spotřebiče a jeho zamýšlené použití;
- b) výsledky příslušných studií vlivu na životní prostředí, které výrobce provedl, nebo i odkazy na související literaturu nebo případové studie, které výrobce použil při vyhodnocení, dokumentování a určení projekčních řešení designu výrobku;
- c) ekologický profil, je-li vyžadován prováděcím opatřením;
- d) dokumenty popisující výsledky provedených měření požadavků na ekodesign včetně údajů o shodě těchto měření s požadavky na ekodesign stanovenými v použitelném prováděcím opatření;
- e) výrobce vyhotoví specifikaci, která uvádí použité normy; nebyly-li použity normy uvedené v článku 10 nebo nepokrývají-li harmonizované normy zcela požadavky použitelného prováděcího opatření, prostředky, které byly použity k zajištění shody;
- f) kopie údajů o ekologických aspektech designu, které jsou poskytovány v souladu s požadavky uvedenými v příloze I části 2.

3.4 Kontroly a opatření k nápravě

- a) výrobce musí přijmout veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby byl energetický spotřebič vyráběn v souladu se specifikacemi designu a s požadavky prováděcího opatření, jež se na tento výrobek vztahuje;
 - b) výrobce vypracuje a uchovává postupy ke kontrole a řešení neshody a provede změny v dokumentovaných postupech vyplývající z opatření k nápravě;
 - c) výrobce provede přinejmenším každé tři roky úplný interní audit systému řízení s ohledem na jeho environmentální prvky.
-

PŘÍLOHA VI

Prohlášení o shodě

(uvedené v čl. 5 odst. 3)

Prohlášení o shodě CE musí obsahovat tyto prvky:

1. jméno nebo název a adresa výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce;
 2. dostatečně podrobný popis vzoru umožňující jeho jednoznačné určení;
 3. případně odkazy na použité harmonizované normy;
 4. případně jiné použité normy a technické specifikace;
 5. případně odkaz na použité právní předpisy Společenství týkající se připojování označení CE;
 6. jméno a podpis osoby oprávněné zavazovat výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce.
-

PŘÍLOHA VII

Obsah prováděcích opatření

(uvedených v čl. 15 odst. 8)

Prováděcí opatření obsahuje zejména:

1. přesnou definici druhů energetických spotřebičů, na něž se opatření vztahuje;
 2. požadavky na ekodesign energetického spotřebiče, na něž se opatření vztahuje, datum provedení, postupná nebo přechodná opatření nebo lhůty;
 - v případě obecných požadavků na ekodesign příslušné fáze a aspekty podle přílohy I části 1.1 a 1.2, s doložením příkladů parametrů uvedených v příloze I části 1.3 jako návodu k vyhodnocení zlepšení stanovených environmentálních aspektů,
 - v případě zvláštních požadavků na ekodesign jejich úroveň;
 3. parametry ekodesignu uvedené v příloze I části 1, pro něž není nutný žádný požadavek na ekodesign;
 4. požadavky na instalaci energetického spotřebiče, pokud má přímý účinek na životní prostředí;
 5. normy nebo postupy měření, které se mají použít; existují-li harmonizované normy, jejichž referenční čísla byla zveřejněna odkazem v *Úředním věstníku Evropské unie*, použijí se tyto normy;
 6. údaje o posouzení shody podle rozhodnutí 93/465/EHS
 - má-li se použít jiný modul než modul A, důvody pro výběr tohoto postupu,
 - případně kritéria pro schválení nebo certifikaci třetích stran.
- Jsou-li v jiných požadavcích na CE stanoveny pro stejný energetický spotřebič různé moduly, použije se pro dotýčný požadavek modul uvedený v prováděcím opatření;
7. informace, které mají poskytnout výrobci, zejména o prvcích technické dokumentace, které jsou třeba pro usnadnění kontrol shody energetického spotřebiče s prováděcím opatřením;
 8. délka přechodného období, během něž členské státy musí povolit, aby mohly být na trh nebo do provozu uváděny energetické spotřebiče, které odpovídají právním předpisům platným na jejich území v době přijetí prováděcího opatření;
 9. datum vyhodnocení a případné revize prováděcího opatření s přihlédnutím k rychlosti technického pokroku.

PŘÍLOHA VIII

Kromě základního právního požadavku, aby samoregulační iniciativy byly v souladu s veškerými ustanoveními Smlouvy (zejména s pravidly vnitřního trhu a hospodářské soutěže) a s mezinárodními závazky Společenství, včetně pravidel mnohostranného obchodu, může být při posuzování přípustnosti samoregulačních iniciativ jako alternativy k prováděcímu opatření v souvislosti s touto směrnicí použit tento neúplný orientační seznam kritérií:

1. Otevřená účast

Samoregulační iniciativy musejí být přístupné účastníkům ze třetích zemí, a to jak v přípravné fázi, tak ve fázi provádění.

2. Přidaná hodnota

Samoregulační iniciativy musí přinášet přidanou hodnotu (více než „obvyklý obchod“) ve smyslu zlepšení celkového vlivu daných energetických spotřebičů na životní prostředí.

3. Reprezentativnost

Podniky a jejich sdružení, které se účastní samoregulační aktivity, musí představovat výraznou většinu příslušného hospodářského odvětví s co nejmenším počtem výjimek. Je třeba zajistit dodržování pravidel hospodářské soutěže.

4. Kvantifikované a představené cíle

Cíle, které si účastníci vytknou, musí být formulovány srozumitelně a jednoznačně, přičemž je třeba vycházet z přesně vymezených zásad. Pokud se samoregulační iniciativa týká delšího období, je třeba stanovit rovněž průběžné cíle. Musí být možné sledovat, zda jsou konečné a průběžné cíle dodržovány, a to za použití jednoznačných a spolehlivých ukazatelů. Stanovení těchto ukazatelů musí být usnadněno poskytnutím údajů pocházejících z výzkumu a doprovodných vědecko-technických údajů.

5. Účast občanské společnosti

V zájmu průhlednosti je třeba zajistit zveřejnění samoregulačních iniciativ, a to rovněž za pomoci internetu a jiných elektronických prostředků pro šíření informací.

Totéž platí pro průběžné a závěrečné zprávy o sledování. Zúčastněné strany včetně členských států, podniků, nevládních organizací působících v oblasti životního prostředí a sdružení spotřebitelů musí být vyzvány k podání připomínek k samoregulační iniciativě.

6. Dohled a předkládání zpráv

Samoregulační iniciativy musí obsahovat řádný systém dohledu s jednoznačně stanovenou odpovědností podniků a nezávislých inspektorů. K účasti na dohledu plnění cílů musí být přizvány útvary Komise ve spolupráci s účastníky samoregulační iniciativy.

Plán dohledu a předkládání zpráv musí být podrobný, průhledný a objektivní. Útvary Komise za pomoci výboru uvedeného v čl. 19 odst. 1 posoudí, zda byly cíle dobrovolné dohody nebo jiného samoregulačního opatření dosaženy.

7. Nákladová efektivita provádění samoregulační iniciativy

Náklady na provádění samoregulačních iniciativ, zejména pokud jde o dohled, nesmí vytvořit nepřiměřenou administrativní zátěž ve srovnání s cíli iniciativy a s jinými dostupnými nástroji.

8. Udržitelnost

Samoregulační iniciativy musí vycházet z politických cílů této směrnice, včetně integrovaného přístupu, a musí být v souladu s hospodářským a sociálním rozměrem udržitelného rozvoje. Musí do nich být zahrnuta také ochrana zájmů spotřebitelů (zdraví, kvalita života a hospodářské zájmy).

9. Soulad s jinými pobídkami

Samoregulační iniciativy nepovedou k očekávaným výsledkům, pokud jiné faktory a pobídky — tlak tržního prostředí, daně, vnitrostátní právní předpisy — vysílají účastníkům protichůdné signály. Soudržnost politik má v tomto směru zásadní význam a je třeba k ní přihlížet při hodnocení účinnosti iniciativy.
